

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4C/54/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4410221376
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kornélia Harcová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2016:4410221376.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v právnej veci žalobcu: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. - A., Y. XXXX/XX, štátny občan SR, v zastúpení: JUDr. Vladimír Lamačka, advokát so sídlom Nové Zámky, Hlavné nám. č. 7, proti žalovanému: H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. R., S.H. S. XX, štátny občan Chorvátskej republiky, v zastúpení: Mgr. Elena Szabóová, advokátka so sídlom Nové Zámky, Hlavné námestie 7, o zaplatenie 16.596,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

odôvodnenie:

Žalobca sa svojou žalobou zo dňa 29.12.2010 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 16.596,96 eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovanému viackrát požičal peniaze, pričom tieto peniaze žalovaný potreboval pre svoju osobnú potrebu, pretože potreboval preukázať na cudzineckej polícii, že má prostriedky na živobytie. Pomohol mu tým, že uzavrel v roku 1999 zmluvu o pôžičke s M. A. na sumu 100.000,- Sk, ktorú mal vyplatiť o mesiac a zároveň založil svoj byt. Hneď ako peniaze dostal od A., odovzdal ich na chodbe žalovanému, ktorý pôžičku po mesiaci vrátil a následne sa urobila ďalšia zmluva o pôžičke s takým istým priebehom. Na tretíkrát mu žalovaný povedal, že potrebuje 150.000,- Sk, zmluva o pôžičke bola uzavretá na dobu dvoch mesiacov a v prípade, ak by sa pôžička nevyplatila, tak prepadne jeho byt v prospech A., pretože bola zároveň uzavretá aj záložná zmluva na jeho byt. Žalovaný ho presviedčal, že mu peniaze vráti, ale bol v časovej tiesni, preto uzavrel dňa 17.01.2000 kúpnu zmluvu s A. B., v zmysle ktorej previedol svoj byt na neho za kúpnu cenu 270.000,- Sk a zároveň sa v kúpnej zmluve zaviazal uhradiť pohľadávku pre A. vo výške 150.000,- Sk. Suma 150.000,- Sk bola zložená u notára do úschovy a zvyšné peniaze A. B. mal dať a asi aj dal žalovanému, pretože on od žalovaného žiadne peniaze nedostal. Takto vlastne prišiel o svoj byt, nedostal od žalovaného žiadne peniaze. V roku 2004 mu žalovaný podpísal dlžobný úpis, kde sa dohodli, že mu vyplatí takú sumu, ktorá by bola adekvátna hodnote jednoizbového bytu v roku 2004, t. j. 500.000,- Sk, tento doklad mu žalovaný podpísal za účasti svedkyne Z. G. a za účasti bratranca O. Z..

Súd v konaní 9RO/613/2010 vydal dňa 14.03.2011 platobný rozkaz, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto ho súd uznesením zo dňa 22.11.2011 zrušil. Súď však zistil, že žalovaný sa zdržuje na adrese svojho trvalého pobytu, preto dňa 25.04.2012 opätovne vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Žalovaný podal v zákonnej lehote proti platobnému rozkazu odpor, ktorý odôvodnil tým, že žalobca mu nikdy nepožičal žalovanú sumu a jeho tvrdenia nie sú pravdivé. Je nepravdepodobné, aby išlo o pôžičku na prevádzku jeho domácnosti, pretože mesačne by mu mal žalobca poskytovať sumu 13.888,- Sk.

Namietal, že žalobcom predložený dlžobný úpis on nenapísal a podpísal ho v stave, keď nebol spôsobilý posúdiť obsah písomnosti a jeho následky. Tvrdil, že žalobca si vymáha neexistujúci dlh a v čase žaloby bol tento premlčaný. Z toho dôvodu žiadal žalobu zamietnuť ako bezdôvodnú.

Právna zástupkyňa žalovaného vo svojom vyjadrení uviedla, že žalobca nešpecifikoval právny dôvod zaplatenia sumy, teda nárok považuje za zodpovednosť za škodu neplnením tretej osoby. Ani v uznávacom prejave zo strany žalovaného nie je uvedený právny titul, teda nie je špecifikovaný ani v žalobe a suma, ktorú si nárokuje žalobca, nie je špecifikovaná.

Žalovaný na pojednávaní tvrdil, že od žalobcu dostal 60.000,- Sk z toho mu kúpil televízor a je pravda, že zvyšok peňazí mu nevrátil. Aj pred rokom 2010 mu žalobca požičal peniaze, ale tieto peniaze mu nevrátil, lebo sa žalobca neozýval. Peniaze nepotreboval, lebo bol riadne zamestnaný u svojho brata a od neho dostával peniaze.

Čo sa týka dlžobného úpisu, ten on nenapísal, lebo nevie písať po slovensky, ale podpísal ho, ale pod nátlakom, pretože sa mu žalobca vyhrážal vyhodením a podpálením auta, pričom ho násilu odviezol do jeho bytu a nevie, čo podpísal, ale nespochybňoval, že sa jedná o jeho podpis. On si žiadne peniaze nepožičiaval ani od B. a nepožičal si peniaze ani od A., o ňom len počul, že je to človek, čo má obrovské problémy so zákonom.

Rozsudkom zo dňa 22.04.2013 súd v plnom rozsahu vyhovel žalobe žalobcu a zaviazal žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy. Žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v odvolaní namietal, že mu nebol doručený dôkaz, a to DVD nosič, ktorý bol predložený žalobcom. S poukazom na túto skutočnosť odvolací súd uznesením č. k. 6Cdo/151/2013 zo dňa 30.09.2013 zrušil rozsudok prvostupňového súdu z dôvodu, že súd neuplatnil v konaní rovnosť účastníkov z dôvodu nedoručenia DVD nosiča právnej zástupkyne žalovaného. Súd prvého stupňa túto vadu v konaní odstránil tým, že dňa 26.06.2013, ešte predtým, ako odoslal spis na Krajský súd v Nitre, doručil právnej zástupkyne žalovaného predmetný DVD nosič.

Žalovaný vo svojom odvolaní namietal, že v čase uznania záväzku nemal vedomosť o tom, že sa jednalo o premlčaný dlh, takýto dlh mal byť uznaný čo do dôvodu aj výšky a žalobca v konaní neprodukoval žiadny dôkaz, ktorým by preukázal, že naozaj došlo k poskytnutiu 500.000,- Sk žalovanému.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ako aj svedkov Z. G., O. Z., oboznámením sa so žalobou, dlžobným úpisom, predžalobnou výzvou, platobným rozkazom, správami OR PZ SR Nové Zámky, REGOB Banská Bystrica, Mestský úrad Nové Zámky, UZVJS Bratislava, uznesením o zrušení platobného rozkazu, správou Prezídium policajného zboru SR, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, záznamom Mestskej polície Nové Zámky, platobným rozkazom, odporom, tlačivom pre dokladovanie pomerov účastníkov konania, uznesením o priznaní oslobodenia od súdnych poplatkov žalovanému, dlžobným úpisom v origináli, lekárskou správou, notárskou zápisnicou JUDr. Botkovej č. k. N 114/2000, NZ 13/2000 zo dňa 17.01.2000, výpisom z LV č. XXXX pre kat. úz. Nové Zámky, vyjadrením práv. zást. žalovaného, notárskou zápisnicou JUDr. Botkovej č. N 430/99, NZ 311/99 zo dňa 01.10.1999 a č. N 502/99, NZ 354/99 zo dňa 17.11.1999, správou Mestskej polície Nové Zámky, vyjadrením žalobcu zo 04.01.2013, kópiou spisu ORPZ SR Nové Zámky č. ČVS: ORP-752/OEK-NZ-2010, správou Notársky úrad JUDr. Marta Botková, dokladmi o zaslaní cez Western Union v počte 7 ks, žiadosťou o nahliadnutie do spisu a vyhotovenie kópie dôkazu zo dňa 21.05.2013, odvolaním, opakovanou žiadosťou o vyhotovenie kópie dôkazu, odvolaním zo dňa 17.06.2013, uznesením KS NR č. k. 6Co/151/2013-205 zo dňa 30.09.2013, vyjadrením žalovaného k nahrávke zo dňa 04.12.2013, vyjadrením práv. zást. žalobcu z 15.12.2014, oznámením REAL-Shop s.r.o. z 11.12.2014, ospravedlnením práv. zást. žalovaného, kópiou poštových poukazov na sumu 3.000,- Sk a 8.000,- Sk, daňovým výmerom DÚ Nové Zámky č. 631/230/49438/03/Pa na sumu 10.800,- Sk zo dňa 11.06.2003 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Žalobca v priebehu rokov 1998 až 2000 požičal žalovanému dvakrát sumu 100.000,- Sk, ktoré pôžičky mu žalovaný vrátil po mesiaci. Následne mu požičal sumu 150.000,- Sk, ktorú pôžičku mal žalovaný vrátiť do dvoch mesiacov po poskytnutí peňazí. Keďže sa jednalo o vysokú sumu peňazí, žalobca založil svoj jednoizbový byt vedený na LV č. XXXX ako bytový dom súp. č. XXXX na parc. č. XXXX, č. XXXX, č. XXXX, nachádzajúci sa v D. R., číslo bytu XX, I. poschodie, vchod č. XX, spolu s podielom na spoločných

priestoroch vo výške 3817/456279. Žalovaný pôžičku v lehote splatnosti dvoch mesiacov nesplatil, preto bolo prikročené k výkonu záložného práva na byt žalobcu, a kúpnu zmluvou č. N 14/2000, NZ 13/2000 zo dňa 17. 01. 2000 bol byt žalobcu prevedený na A. B. za kúpnu cenu 270.000,- Sk a zároveň sa kupujúci zaviazal uhradiť pohľadávku pre M. A. v sume 150.000,- Sk.

Podlžnosť voči M. A. bola vyplatená samotným kupujúcim A. B., ktorý v konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom riaditeľstve PZ SR Nové Zámky pod ČVS: ORP-752/OEK-NZ-2010RJ, vypovedal, že kúpnu cenu za byt odovzdal žalobcovi do vlastných rúk. Taktiež z tohto spisu súd zistil, že žalovaný v tomto konaní tvrdil, že od žalobcu si požičal nejakú sumu, ale už si nepamätá presne koľko mu požičal, možno to bolo 100.000,- Sk, túto sumu si žalobca požičal od M. A., ktorému sa to potom vrátilo z predaja bytu žalobcu. Tieto peniaze mu chcel vrátiť a peniaze, ktoré mu požičal žalobca použil pre vlastnú potrebu. Ďalej v tomto konaní uviedol, že aj predtým mu požičiaval žalobca peniaze, ale predtým žalobcovi peniaze vrátil. Čo sa týka žalobcovho bytu, chcel ho predať, preto mu zohnal kupca A. B.. Nepopieral, že podpísal dlžobný úpis, nepamätal si, čo je v ňom napísané, ale dlh voči žalobcovi chce dať do poriadku.

Z výpovede svedka O. Z., nevlastného brata žalobcu, bolo preukázané, že svedok vedel o tom, že žalovaný dlžil určitú sumu žalobcovi a kvôli tomu žalobca založil byt. Aj to svedok potvrdil, že raz bol spolu so žalobcom u žalovaného, aby sa podpísala nejaká zmluva, išlo o to, aby sa nepremlčala doba. V ten deň sa stretli so žalobcom, bol tam žalovaný a aj s nejakou pani, ktorú svedok označil ako svedkyňu G.. Vtedy sa účastníci dohadovali a spisovali doklad, ktorý sa týkal vrátenia peňazí a potom všetci prítomní tento doklad podpísali. Žalovaného k podpisu nikto nenútil, podpísal to dobrovoľne, pretože vedel, že je dlžník a tým, že mal vyplatiť žalobcovi sumu 500.000,- Sk sa malo dať všetko do poriadku, aj to, že kvôli nemu prišiel žalobca o svoj byt. Nevie, či bol žalovaný pod vplyvom alkoholu, ale žalovaný nejavil známky opitosti.

Svedkyňa Z. G., svokra žalovaného, potvrdila, že žalovaný si požičal od žalobcu 120.000,- až 150.000,- Sk, ona peniaze nevidela, len jej to povedal žalobca a žalovaný sa tým tiež netajil. Žalovaný viedol nákladný život, nevie na čo peniaze použil. Pamätala si na to, že prišla do bytu žalovaného, kde býval s jej dcérou a vnukom, vtedy prišiel žalovaný domov, ale nebol opitý, len mal vypité, nebol natoľko opitý, že by nevedel, čo robí, prišiel spolu so žalobcom a jeho bratom. Žalobca od nej chcel nejaký papier, na papieri bolo napísané, že si žalovaný požičal 500.000,- Sk a žalovaný na ňu vykrikoval, že to má podpísať. Žalovaný mal síce vypité, ale nebol taký opitý, že by nevedel čo robí a vedel čo bolo v papieri, vedel čo tam bolo napísané. Nikto ho nenútil, aby podpísal doklad o pôžičke, ani ju nikto nenútil, aby to podpísala. Svedkyňa potvrdila, že žalovaný povedal žalobcovi, že žalobcovi vráti byt a nie peniaze. Jej žalovaný povedal, že žalobcovi z peňazí už nejakú čiastku vrátil a že je mu dlžný už len 3-4.000,00 eur a že sa vyrovnal aj s B..

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1/ Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Súd vykonal dokazovanie a dospel k tomu záveru, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že účastníci konania uzavreli zmluvu o pôžičke, a to v tomto konkrétnom prípade sa jednalo o poskytnutie sumy 150.000,- Sk, čo bolo preukázané tak tvrdením navrhovateľa, ako aj výpoveďou svedka Gajdáča. Zmluva o pôžičke nemala písomnú formu, ale napriek tomu súd konštatoval, že táto zmluva o pôžičke bola platná, nakoľko z nej bolo zrejmé, aká finančná čiastka bola veriteľom poskytnutá a dokedy je dlžník povinný túto finančnú čiastku vrátiť. O tom, že sa jednalo o platný právny úkon, svedčí aj samotný záznam na DVD nosiči, kde žalovaný výslovne prehlásil, že vráti namiesto peňazí žalobcovi byt a za tým účelom dal B. pred rokom 200.000,- Sk, aby žalobcovi byt vrátil. Žalovaný síce v konaní namietal, že neuznáva pravdivosť zmluvy o pôžičke, ale na preukázanie svojich tvrdení nevedel produkovať žiadny dôkaz, teda súd považoval vyjadrenia žalovaného za účelové, keď zistil, že žalovaný pri každom výsluchu tak na polícii ako aj na súde menil svoju výpoveď, najprv tvrdil, že si od žalobcu nepožičal žiadne peniaze, potom tvrdil, že si od neho požičal 60.000,- Sk, na polícii tvrdil, že si požičal okolo 100.000,- Sk a možno aj viac a z vizuálneho záznamu sa súd presvedčil o tom, že žalobca sám tvrdil na DVD nosiči, že vráti žalobcovi jeho byt. Tieto tvrdenia žalovaného boli natoľko rozporné, že z nich nebolo možné usúdiť, ktoré z tvrdení žalovaného sa zakladá na pravde.

Z predložených dokladov je zrejmé, že žalovaný si od žalobcu požičiaval peniaze, nejednalo sa o malé sumy peňazí, o čom svedčia aj v spise založené písomné zmluvy o pôžičke spísané u notára, z týchto zmlúv vyplýva aj to, že žalobca ručil za predmetné pôžičky vlastným bytom, čo v poslednom prípade viedlo k realizácii záložného práva predmetného bytu a v neposlednom rade k predaju bytu žalobcu. Žalobca takto prišiel o svoj byt, keď pôžička vo výške 150.000,- Sk nebola v čas zaplatená M. A., z toho dôvodu žalobca musel svoj byt predať A. B.. O týchto skutočnostiach bol žalovaný uzrozmenný, tieto fakty nepopieral. Žalobca sa domáhal zaplata sumy 16.596,96 eur, t. j. sumy 500.000,- Sk, ktorú sumu žalovaný uznal a ktorá suma tvorila hodnotu jednoizbového bytu v roku 2004. V konaní bolo preukázané, že tým, že žalobca nezaplatil pôžičku vo výške 150.000,- Sk, bol nútený predať svoj byt za 270.000,- Sk, ktorá suma nebola adekvátna hodnote predmetného bytu a navyše týmto konaním, resp. opomenutím žalovaného nevrátiť pôžičku žalobcovi riadne a včas, žalobca prišiel o svoj byt, ktorého hodnota v roku 2004 činila 500.000,- Sk.

Podľa § 100 ods. 1/ Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 110 ods. 1/ druhá veta Občianskeho zákonníka, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Uznanie dlhu sa považuje za samostatný zabezpečovací inštitút. Zabezpečovaciu funkciu plní tým, že zakladá vyvrátenú právnu domnienku o existencii dlhu v dobe uznania. Na to, aby uznanie dlhu malo také účinky, je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí dlh, ďalej je potrebné, aby bol dlh priamo v písomnom uznaní určený čo do dôvodu a výšky. Na základe uznania dlhu podľa § 558 OZ nevzniká namiesto pôvodného záväzkového vzťahu nový záväzkový vzťah medzi dlžníkom a veriteľom, zakladá sa ním iba právna domnienka, že dlh v čase jeho uznania existoval, ktorá je však vyvrátená dôkazom opaku (§ 133 O.s.p.). procesným dôsledkom uznania dlhu je presun dôkazného bremena z veriteľa na dlžníka. Na uznanie dlhu je potrebný dvojstranný právny úkon, t. j. zmluva, t. z. že uznávací prejav vôle dlžníka musí veriteľ akceptovať. Uznanie dlhu na svoju platnosť vyžaduje:

- a) existenciu platného záväzku dlžníka,
- b) uzavretie zmluvy o uznaní dlhu.

K uznaniu dlhu je potrebná existencia platného záväzkového vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom. K uznaniu dlhu dochádza spravidla až v dobe, keď nastala jeho splatnosť.

Na platné uznanie dlhu podľa § 588 OZ je potrebné, aby tento jednostranný právny úkon spĺňal predpoklady na vznik platného právneho úkonu (§ 34 a nasl. OZ). Uznanie dlhu musí byť určité a zrozumiteľné, aby nevznikali pochybnosti o obsahu prejavu vôle dlžníka. Pre uznanie dlhu je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, a to aj v prípade, že pôvodný záväzkový vzťah takúto právnu formu nemá.

Možno uznať podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia aj premlčaný dlh za predpokladu, že ten, kto dlh uznal, o tomto premlčaní vedel (R 51/1968). Také uznanie zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase jeho uznania len vtedy, ak dlžník, ktorý dlh uznal, vedel o premlčaní. Ak dlžník nevedel o premlčaní, či pre skutkový (error facti) alebo pre právny omyl (error iuris), napr. preto, že nepoznal ustanovenia zákona o premlčaní, nemá jeho uznanie spomenuté právne následky.

Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku vzhľadom na tú skutočnosť, že k pôžičke medzi účastníkmi konania došlo v roku 2000, takže v čase uznania dlhu dňa 27.05.2004 bol dlh premlčaný, aj keď dlžník o premlčaní v čase uznania nevedel. Možno konštatovať, že žalovaný podpísal uznanie záväzku voči žalobcovi slobodne a vážne, pričom ho k tomuto právnomu

úkonu nikto nenútil a aj keď bol možno pod vplyvom alkoholu, žalovaný nebol v takom stave opitosti, že by nevedel posúdiť svoje správanie. O tom svedčí aj výpoveď žalovaného na predmetnom DVD nosiči a túto skutočnosť potvrdili aj vypočutí svedkovia.

V konaní však bolo preukázané, že žalovaný v čase uznania dlhu nemal vedomosť o tom, že uznáva premlčaný dlh. Podľa jeho vlastného vyjadrenia nevedel o inštitúte premlčania, o tomto sa dozvedel až od svojej právnej zástupkyne. V zmysle ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka potom uznávací prejav žalovaného nevyvolal účinky, spojené s uznaním dlhu; keďže žalovaný nevedel o tom, že uznáva premlčaný dlh. Z hľadiska plynutia premlčacej doby to znamená, že nedošlo k začatiu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby podľa § 110 ods. 1/ Občianskeho zákonníka. Podľa názoru súdu k vyvolaniu účinkov v zmysle § 110 ods. 1/ Občianskeho zákonníka, t.j. k prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a k začatiu plynutia novej desaťročnej doby dôjde len za predpokladu, ak uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre právne úkony (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) a je vykonané v písomnej forme; v prípade uznania premlčaného dlhu má jeho uznanie taký následok iba za predpokladu, ak si dlžník bol vedomý toho, že uznáva premlčaný dlh. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné prihliadnuť na žalovaným vznesenú námietku premlčania, ako na dôvodne vznesenú námietku premlčania práva, keď pôvodná všeobecná trojročná premlčacia doba uplynula v januári 2003 a podľa § 110 ods. 1/ Občianskeho zákonníka uznanie premlčaného dlhu žalovaným nezaložilo plynutie novej desaťročnej premlčacej doby, keďže žalovaný nevedel, že uznáva premlčaný dlh. Jeho uznávací prejav preto nevyvolal účinky spojené s uznaním dlhu. Na dôvodne vznesenú námietku premlčania je súd povinný prihliadnuť, pričom premlčané právo nemôže účastníkovi priznať (§ 100 ods. 1/ Občianskeho zákonníka). V súvislosti s rozhodnutím publikovaným pod R 51/1968, na ktoré poukazoval žalovaný, súd vyslovil názor, že toto rozhodnutie nebolo možné v danej veci aplikovať, vzhľadom na zmenu právnej úpravy uznania dlhu, ku ktorej došlo od 1. januára 1992 v dôsledku novely Občianskeho zákonníka zákonom č. 509/1991 Zb. Uvedené rozhodnutie vychádzalo totiž z právneho stavu, ktorý na rozdiel od platnej právnej úpravy § 558 Občianskeho zákonníka, nerozlišoval medzi uznaním premlčaného a nepremľčaného dlhu.

Súd teda konštatoval, že žalovaným v priebehu konania vznesená námietka premlčania práva žalobcu je dôvodná, keď pôvodná všeobecná trojročná premlčacia doba uplynula v januári 2003 a podľa § 110 ods. 1/ Občianskeho zákonníka uznanie premlčaného dlhu žalovaným dňa 27.05.2004 nezaložilo plynutie novej desaťročnej premlčacej doby, keďže žalovaný nevedel, že uznáva premlčaný dlh. S prihliadnutím na žalovaným vznesenú námietku premlčania, súd žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 151 ods. 3/ O. s. p, tak, že o ich náhrade rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1/,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.